

אורות השבת

בטאון הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשת מוסדות "קול יהודה"

גליון מס' 1009

מנהל מערכת הרב אברהם טריקי

פרשת השבוע תרומה

עורך הרב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

זה השולחן אשר לפני ה'

ועשית שלחן עצי שטים... וצפית אתו זקב סהור ועשית לו זר זקב סביב (שמות כה, כג-כד)

זר זהב: סימן לכתר מלכות שהשולחן שם עושר וגדולה, כמו שאומרים שולחן מלכים. (רש"י)

נודע בשערים דבריו הנשגבים של הגר"ח מוולוז'ין זצ"ל (נפש החיים שער א פראק ד) על ציווי הכתוב (שמות כה, ח-ט) יועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו, והיינו שתכלית רצונו של הקב"ה בתבנית המשכן וכל כליו – הוא לרמוז שממנו נראה וכן נפעל במעשינו להיות כתבנית המשכן וכליו, עדי עד נהיה ראויים להשראת השכינה בתוכנו, עת"ד. ואחר שזכינו (שם) בס"ד להתבונן היטב בתבנית 'הארון' שהוא עיקר כל המשכן, הבה נבוא עתה לכוון את מבטינו אל 'השולחן' אשר ביאר הכתוב את עשייתו אחר הארון – לרמוז שם קדושת השולחן והמאכלות העולים עליו, הוא תנאי עיקרי להשראת השכינה בבתנו ובכל מעשה ידינו, בבחינת 'זה השולחן אשר לפני ה'.

הנה חייב האדם לידבק בקדושתו של מקום, כציווי הכתוב (ויקרא יט, ב): 'קדושים תהיו כי קדוש האדס ה' אלוהיכם, ושוב חזר הכתוב להורות כן 'והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני' (ויקרא יא, מד). וכה הם דברי התורה כהנים (פרשה א, ב) על פסוק זה: 'כשם שאני קדוש, כך אתם תהיו קדושים. כשם שאני פרוש, כך אתם תהיו פרושים', עיי"ש. וכיוצא בזה מבואר ברמב"ן (שם יט, ב), וז"ל: 'כיון שאני קדוש ומובדל, כדי לידבק בי צריכים להיות קדושים ומובדלים בדומה לי, עת"ד. וכבר תמה האור החיים הק' (שם): 'וכי יתחייב הדבר ליציר כפיו – להידמות לקונו, עיי"ש. וביותר יפלא, שציווי זה לא נאמר לקדושי עליון הפרושים מהבלי העולם הזה, אלא הוא ציווי לכל אדם אשר לב יהודי פועם בקרבו, כפי שפתח הכתוב (שם) 'דבר אל כל עדת בני ישראל, ופי' רש"י: 'מלמד שנאמרה פרשה זו בהקהל, מפני שרוב גופי תורה תלויים בה'. ומכלל דבריו נמצאנו משכילים עוד, שציווי הכתוב 'והייתם קדושים' – הוא תנאי יסודי לקיום התורה ומצוותיה, שכן 'כל גופי תורה תלויים בה'.

ועתה שא נא עיניך וראה, עד כמה יש במאכלות אסורות לטמא את נפשו של האדם ולטמטם את ליבו – הן אם נכשל בהם בשוגג או במזיד.

הנה מראש צורים שינוי (וימא טל, א): 'תנא דבי רבי ישמעאל עבירה מטמטמת (אוטמת וסותמת מכל חכמה – רש"י) ליבו של אדם, שנאמר (ויקרא יא, מג) 'ולא תטמאו בהם ונטמאתם בם' – אל תקרי ונטמאתם אלא ונטמטם. ונראה שלא תטמאו בהם ונטמאתם בם, אדם מטמא עצמו מעט – מטמאין אותו הרבה. מלמטה – מטמאין אותו מלמעלה, בעולם הזה – מטמאין אותו לעולם הבא. ועד כמה הם מטמטמים את ליבו של האדם, נוכל ללמוד מתשובת הרמב"ם באחת מאגרותיו אודות כמה שאלות חמורות שהגיעו אליו מזה הקהילות הגנועות בדברי כפירה ואפיקורסות, כגון היאך יקומו המתים מקבורתם ומניין שניתנה תורה למשה בסיני וכיו"ב. אך במקום תשובה מפורטת, ביקש מתלמידו רבינו שמואל להשיב להם: 'אבקשכם לבדוק את השוחטים בעירכם...! שכן רק לבבות אטומים אשר נטמאו במאכלות אסורות ובשר פיגולים, יכולים לערער על עיקרי הדת ולכפור באמונת הבורא'. ואכן מצאנו לרבינו שמואל אשר כתב: 'מי ששמר עצמו ממאכלות אסורות... נעשו דמיו צלולים וטהורים ויש לו לב טהור והמוח... וכל רמ"ח אבריו מתקדשים ומטהרים. וכן להיפוך ח"ו נעשה... שכל עכור ומעופש בדעות זרות ונטמאו דמם ומש ליבם ומוח שלהם נטמטם ונוטה למינות', עת"ד. הנה כי כן הרמב"ם אשר סידר את שלוש עשרה העיקרים, קבע שעושי האדם לכפור בהם אם ח"ו נטמטם ליבו במאכלות אסורות. והדברים נוראים ומדברים בעד עצמם.

וכעין זה העיד הגאון רבי חיים מצאנז זצ"ל (דברי חיים יו"ד ח"א סימן ז), וזת"ד: 'בגלל המכשלה בנושאי שררות, הרבה קהילות יצאו כמעט מן הדת בגלל השו"ב (שו"ת ובדק) וכי שעל ידי זה אכלו ונתפטמו בטריפות וגברו עליהם דעות זרות עד שנאבדו מתוך הקהל הקדוש רח"ל, עת"ד. וכן העיד הפרי חדש (יו"ד פ"א אות כו): 'ולפי שבזמננו זה אין נוהרים מעניינים אלו, רוב הבנים יוצאים לתרבות רעה ורבים הם עזי פנים שבדור ואין יראת ה' נוגעת בליבם, ואף אם יוכיחו על פניהם לאו בר קיבולי מוסר יננהו, שעל ידי זה וכיוצא בזה כתב הגאון חתם סופר זצ"ל (תורת משה פ"ר קדושים): 'רוב אפיקורסות מתנוסס באדם ע"י אכילת נבלות וטרפות, עיי"ש. וזו תוכחה נוקבת לכל אותם הורים אשר תוהים ושואלים מדוע בניהם מתקשים בתלמודם או ח"ו אף יוצאים לתרבות רעה, וכל מאמציהם לדבר על ליבם נופלים על לב אטום וסתום!'

וכמה נוראים הם בזה דברי האור החיים הק' (ויקרא יח, ג): 'שמעתי בשם הרב הקדוש המשך דבר רב העיר במדור "אורות הכשרות"

דבר העורך

עושר מופלג בגשמיות וברוחניות

ויקחו לי תרומה, למה נאמר "ויקחו" והרי 'תרומה' נותנים ולא לוקחים. מבאר ה'בן לאשרי' "תרומה" נוטריקון "תורה מ" שניתנה למי יום. וכתב במדרש ויקחו לי תרומה, אמר להם הקב"ה לישראל נתתי לכם את התורה "לי ואתי" אתם לוקחים. ומתורץ ש"ויקחו" היינו שלוקחים את הקב"ה. ולפי"ז "זהב וכסף ונחושת" היינו על פי משי"כ האר"ז"ל שהקב"ה ברא את העולם כדי להטיב לברואיו, כי הוא תכלית הטוב וטבע הטוב להטיב. ורצונו יתברך שיקיימו את התורה ותשרה השכינה, ויתמלא העולם בברכת ה' בעושר מופלג בגשמיות וברוחניות לעבודתו יתברך. ורמוז לזה **ויקחו לי תרומה" עם הכולל גימטריה "תת הטוב"**. מסופר על הרבי מליובאוויטש כסעודת פורים לפתע אמר לחסידים מי שרוצה עושר מופלג ירים יד ימין, רק שלושה קלטו את גודל השעה והגביהו את ידם, והיום הם מעשירי העולם.

ברכת לב לאו ויקחו הרב עוזיאל אדרי

רב המרכז הרפואי "סורוקה" וק"ק "שבטי ישראל" שכונה יא' באר שבע

לוח זמנים שבועי

לוח הזמנים מדיק לבאר שבע	יום א'	יום ב'	יום ג'	יום ד'	יום ה'	יום ו'	שבת קודש
עלות השחר	4:59	4:58	4:57	4:55	4:54	4:53	4:51
זמן טלית ותפילין	5:06	5:05	5:04	5:02	5:01	5:00	4:58
זריחה - תפילת החמה	6:14	6:13	6:12	6:11	6:10	6:08	6:07
סיו"ק לזמני מנ"א	8:26	8:26	8:25	8:24	8:23	8:23	8:22
סיו"ק לזמני התפילין והנ"א	9:01	9:00	9:00	8:59	8:58	8:58	8:57
סיו"ק ברכות ק"ש	9:58	9:58	9:57	9:57	9:56	9:56	9:55
תחילת יום הלילה	11:54	11:53	11:53	11:53	11:53	11:53	11:53
סוף הלילה	12:24	12:23	12:23	12:23	12:23	12:23	12:23
סוף המנחה	16:41	16:41	16:42	16:42	16:43	16:43	16:44
סקיעה	17:39	17:40	17:40	17:40	17:41	17:42	17:43
צאת המוכנים	17:53	17:54	17:54	17:54	17:55	17:56	17:57

זמני הדלקת הנרות

פרשת השבוע: תרומה
הפטרה: וה' נתן
כניסת השבת: 17:17
יציאת השבת: 18:09
רכנו תם: 18:48

"ברכת הלבנה"
החל מיום שני בערב ו' אדר
סוף זמנה יום שני בערב "ליל פורים" כל הלילה.

אורות הכשרות

מוהר"י לוריא זצוק"ל (האריז"ל), והוא כי לפעמים יתהפך האדם וישתנה מטוב לרע וטובעו ומזוג, ולא ידע מאיזה סיבה, והוא עצמו יתמה איך נהפך מדעתו. ואמר כי זה יסובב לצד שלפעמים יאכל אדם מאכל שיש בו מחלקי הרע, עכ"ל.

ופוק חזי לדברי הזה"ק (ויקרא פ' קדושים), אשר קבע כי מי שנשכל במאכלות אסורות: 'נדבק בסטרא אחרא ומשקץ את נפשו וגופו ורוח טומאה שורה עליו, ומראה את עצמו שאין לו חלק באל עליון... ואם יצא כך מהעולם הזה, דנים אותו כאדם שהוא משוקץ לקונו – משוקץ בעוה"ז ומשוקץ בעוה"ב, עכת"ד.

זאת תורת העולה מן המדב"ר, כי על האדם להרחיק מביתו כל מאכל אשר יש בו חשש של איסור אכילה אפילו הקל שבקלים, יען כי הוא הגורם העיקרי לחורבן בני הבית והוא כארס של נחש המפעפע בגופם עד כדי טמטום הלב וכפירה בכל יסודי היהדות ועיקרי האמונה, רח"ל. ולעומתו הנוהר להעלות על שולחנו רק מאכלים מהודרים הנקיים מכל חשש, מובטח לו שתשרה השכינה בתוך ביתו ויראה נחת דקדושה בפרי עמלו – אלו הבנים, אמנן!

ברכת לבת סלום ומבורך

הרב יהודה דרעי

הרב הראשי וראב"ד באר-שבע

הרבנות והמועצה הדתית באר שבע מחלקת המקוואות

הודעה חשובה

עקב שיפוץ הנעשה לרווחת הנשים במקווה "שאל המלך" רח' מבצע עובדה 53

הרינו מודיעים שהמקווה יהיה סגור בכל ימות השבוע כולל בערב שבת החל מיום א' ה' אדר תשפ"ג (26.02.2023) וזאת עד להודעה חדשה!

ניתן לפנות לכל המקוואות בעירנו

המקוואות בקירבת מקום הם

"מקווה ה' " ברח' סטרומה 40

"מקווה ד' צפון " ברח' שמעון בן שטח 6

"מקווה תורן"

(עד השעה 23:00 בשעות חורף – ועד השעה 24:00 בשעות קיץ) רח' משעול דוד צבי פנקס 3 (רחבת שטרית) שכונה יא' טל: 6421054

בתפילה שנזכה להמשיך לשפר

את שירותי הדת בעירנו הק'

יהושע (שוקי) דמרי

ממונה המועצה הדתית באר שבע

לתיורים ניתן לפנות למחלקת מקוואות 08-6204003

הרבנות והמועצה הדתית באר שבע לשכת רב העיר

לשאלת רבים בדבר מצוות "זכר למחצית השקל"

- הננו להודיע כי על פי פסיקת כב' המרא דאתרא שליט"א סכום "זכר למחצית השקל" עומד השנה **29 ש"ח** לכל נפש וכל המוסיף יוסיפו לו מן השמים לצאת ידי חובת כל הדעות.
- הואיל ומצווה זו בזמן הזה היא מדין צדקה, מצוה ליתן סכום זה לכל אחד מבני הבית – בנים ובנות, גדולים וקטנים. ויש אומרים אפילו על העובר במעי אמו.
- מצוה מן המובחר לתרום צדקה זו למוסדות התורה בעיר, וכאשר אדם מהדר בכשרות ובשאר מצוות, כך עליו להדר ולחפש את מקומות התורה המובחרים בעיר.

ברכת התורה
לשכת רב העיר

אורות הפרשה

מה ליבן חושק

'מאת כל איש אשר ידבנו ליבו תיקחו את תרומתי' (כה, ב). אומר הבעל שם טוב הקדוש זיע"א "איש אשר ידבנו" עליך להתבונן היטב במה שליבך חושק ומתאוה, ומזה גופא תלמד לעבוד את ה'. באותו חשק שיש בך לתאוות ולמידות רעות "תיקחו את תרומתי" תעבוד את ה'.

תרומת הלב

'מאת כל איש אשר ידבנו ליבו תיקחו את תרומתי' (כה, ב). מבאר ה'כנפי נשרים' אף אותו יהודי שרוצה לתת, אך אין ידו משגת, ואין בכוחו לנדב אלא את ליבו הטהור ורצונו הטוב אף זה ייחשב תרומה, אף זה צדקה הוא.

איפה האבן

'מאת כל איש אשר ידבנו ליבו תיקחו את תרומתי' (כה, ב). מבאר 'מאוצרנו הישן' אצל העשירים מצויות אבנים משני סוגים: אבנים סתם ואבנים טובות, יהלומים. יש מי שהאבן הפשוטה היא בליבו והיהלום בכיסו, ויש מי שהאבן הפשוטה מונחת בכיסו ואילו היהלום בליבו.

נתינה משל מי

'וזאת התרומה אשר תיקחו מאיתם' (כה, ג). מבאר רבי חיים שלמה מקאסאני זיע"א לאמיתו של דבר הנתינה היא משלך, שהרי "לי הכסף ולי הזהב נאום ה'", אך בחסדיו יתברך נחשב לנותנים צדקה כאילו נותנים הם משלהם "אשר תיקחו מאיתם".

תרומה אחת

'זהב וכסף ונחושת' (כה, ג). מבאר 'עטורי תורה' אף על פי שיש הבדלים בין נתינת זהב וכסף לנתינת נחושת, בכל זאת הכול נחשב תרומה אחת 'וזאת התרומה'. כי מכיוון שהתרומות באות 'מאת כל איש אשר ידבנו ליבו', הרי על זה נאמר 'אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוון ליבו לשמים', ולכן תרומת הנחושת, שווה לתרומת הכסף והזהב.

שכולם ישתתפו

'וזאת התרומה אשר תיקחו מאיתם' (כה, ג). אומר הרבי הרי"צ את המשכן יכלו להקים שלושה או חמישה אנשים. מדוע אמר הקב"ה למשה 'דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה' כי הוא רצה שבבניין משכן ה' ישתתפו כל ישראל, האנשים והנשים, כולם, בלי יוצא מן הכלל.

הזהב עם הנחושת

'זהב וכסף ונחושת' (כה, ג). אומר הרבי גם מי שהוא תלמיד חכם ועובד ה' אינו ראוי להחזיק עצמו בגדולה ולהבדיל עצמו מפשוטי העם. עליו לרדת ממדריגתו ולקרוב. הרי לבניית המשכן היה צורך לא רק ב'זהב' ו'כסף', אלא גם ב'נחושת'. מצד שני, איש פשוט והדיוט אל לו לחשוב שאינו ראוי לגשת אל הקודש. עליו לזכור שהמשכן נבנה גם מ'נחושת'.

קדושה בחומר

'ונתת על השולחן לחם פנים לפני תמיד' (כה, ט). מבאר ה'דעת סופרים' הארון היה משכן לשכינה, והשולחן נועד להשרות קדושה על העולם החומרי. כיכרות הלחם, שהיו מונחות על השולחן, העידו שהקב"ה, אף שהוא רם ונישא מכל ענייני החומר, מחבב את החומר אם הוא מתקדש.

רחבות לא בהפרזה

'ונתת על השולחן לחם פנים לפני תמיד' (כה, ט). מבאר 'מגנזנו העתיק' רוחבו של הארון היה כגובהו, ואולם השולחן היה רחב פחות מגובהו. יש בזה רמז, ששולחנו של אדם לא יהיה ברחבות מופרזת, יתר על המידה, אלא פחות מגובהו פחות ממעמד הגדולה וההירות.

שיקוף הפנים שלך

'ונתת על השולחן לחם פנים לפני תמיד' (כה, ט). מבאר ה'מעיינה של תורה' מפרש רש"י ללחם היה לו פנים. כלומר בלחם הזה של בית המקדש היה כל אחד ואחד יכול לראות את פניו שלו, את פנימיותו ומדריגת אמונתו. אם הביט על הלחם באמונה טהורה ובלב חם, לעולם ראה את הלחם חם וטרי שנאמר 'לחם חום ביום הלקחו' (שמואל-א, ז). אבל מי שניגש ללחם בלי אמונה ובקרירות, לא ראה בלחם שום חם.

לחם תמיד לאורח

'ונתת על השולחן לחם פנים לפני תמיד' (כה, ט). מבאר רבי משה לייב מסאסוב זיע"א עניינו של לחם הפנים היה לרמז שעל שולחנו של כל אחד ואחד צריך להימצא 'לחם תמיד' שצריך להיות שם תמיד לחם מוכן ומזומן לעני ולרעב.

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משולחנו של מורנו המרא דאתרא הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א

הלכות אדר פורים - פרשת זכור, העניית אסתר ועל הניסים

העניית אסתר ועל הניסים

פרשת זכור

ש - חולה שאין בו סכנה, האם חייב בתענית אסתר?

ת - חולה אפילו שאין בו סכנה אינו חייב בתענית זו ואינו רשאי להחמיר על עצמו. וגם לאחר שיבריא אינו צריך לפרוע את התענית. זאת ועוד, אף על פי שאינו מוגדר כחולה אלא שרק מרגיש חולשה מסיבות שונות או מפאת זקנתו פטור מתענית זו אך צריך הוא לפרוע את תעניתו אלא אם כן אכל על פי הוראת רופא.

ש - האם בעלי שמחה פטורים מתענית זו?

ת - חתן וכלה בתוך שבעת ימי המשחה, וכן בעלי הברית - אבי הבן, הסנדק והמוהל, פטורים מתענית זו לאחר המילה ואינם רשאים להחמיר על עצמם, וכמו כן אינם צריכים להשלים התענית ביום אחר.

ש - ברית מילה המתקיים ביום התענית, כיצד ינהגו עם הסעודה?

ת - אין לעשות סעודת הברית ביום התענית, ורק בעלי הברית - אבי הבן, הסנדק והמוהל רשאים לאכול לאחר המילה כמבואר לעיל.

ש - האם ראוי לקטן שהגיע לגיל חינוך, להתענות בתענית זו?

ת - קטן פחות משלוש עשרה שנה ויום אחד, או קטנה פחות משתיים עשרה שנה ויום אחד, פטורים מכל התעניות, ואין צורך לחנכם בזה (מלבד צום יום הכיפורים, שיבואר אי"ה בזמנו).

ש - האם נשים מעוברות חייבות בתענית זו?

ת - נשים מעוברות לאחר שהוכר עוברן, דהיינו אחר שלושה חודשים, פטורות מתענית זו. ואם מרגישה חולשה או מיחושים שונים עקב הריונה, פטורה להתענות גם לפני שמלאו שלושה חודשים להריונה ואינה צריכה לפרוע את תעניתה בזמן אחר.

ש - האם נשים מיניקות חייבות בתענית זו?

ת - נשים מיניקות פטורות מתענית זו, ואינן צריכות לפרוע התענית. ואין צורך שתניק בפועל אלא כל שטרם מלאו לה עשרים וארבעה חודשים מיום הלידה, הרי זו חשובה כדין מינקת. וגם חלילה אם נפל עובריה ולא ילדה, יש לה דין מינקת תוך עשרים וארבעה חודשים מיום ההפלה.

ש - בית כנסת שאין בו עשרה מתענים, האם מותר להוציא בו ספר תורה לקריאת "ויחל משה" שחרית ומנחה?

ת - הרוצים להוציא ס"ת גם כשיש רק שישה מתענים, אין למחות בידם מפני שיש להם על מי לסמוך. אולם אם אין גם שישה מתענים אין להוציא ספר תורה.

ש - ומה הדין בזה, לעניין אמירת "עננו" בחזרת השליח ציבור?

ת - גם לעניין זה יש להקל בשישה מתענים, כדי שיאמר החזן "עננו" (קודם ברכת רפאנו). אולם אם אין שם שישה מתענים, אומר "עננו" לפני ברכת "שומע תפילה".

ש - המקדים להתפלל ערבית של פורים לפני צאת הכוכבים האם יאמר על הניסים בתפילה?

ת - אומרים "על הניסים" בעמידה של תפילת ערבית אף שטרם קרא את המגילה, וגם אם הקדימו להתפלל ערבית קודם צאת הכוכבים (אחרי פלג המנחה).

ש - השוכח אמירת "על הניסים" בתפילה או בברכת המזון האם צריך לחזור?

ת - מי ששכח לומר על הניסים בתפילה וכבר הזכיר שם ה' של ברכת "הטוב שמך ולך נאה להודות", אינו חוזר. ואם טרם הזכיר שם ה', יחזור ויאמר "על הניסים". וכן בברכת המזון אם שכח אמירת "על הניסים" וכבר הזכיר שם ה' של ברכת "על הארץ ועל המזון", אינו חוזר. ואם טרם הזכיר שם ה' יחזור ויאמר "על הניסים".

ש - הנמשך בסעודת פורים עד אחר צאת הכוכבים של מוצאי פורים האם יאמר על הניסים בברכת המזון?

ת - אומרים "על הניסים" בברכת המזון של סעודת פורים אף אם נמשכה הסעודה עד מוצאי הפורים, ובלבד שעדיין לא התפלל ערבית.

ש - האם נשים חייבות בשמיעת פרשת זכור?

ת - אמנם לדעת כמה מגדולי הפוסקים נשים פטורות ממצוות זכירת מעשה עמלק, מכל מקום יש אומרים שגם נשים חייבות במצווה זו. לפיכך נשים היכולות לבוא לבית הכנסת לשמוע פרשת זכור יעשו כן כדי לצאת ידי חובת כל הדעות.

ש - האם מותר להוציא ספר תורה כדי לקרוא פרשת זכור לנשים?

ת - אין להוציא ס"ת בשביל קריאת הנשים, אלא אם כן יהיו שם עשרה אנשים ואין מברכים ברכות התורה על קריאה זו.

ש - במקום שאין עשרה אנשים, כגון בתי חולים או יישובים קטנים, האם מותר להם להוציא ס"ת לקריאת פרשת זכור?

ת - לדעת רבים מן הפוסקים קריאת פרשת זכור מתקיימת דווקא בעשרה, לפיכך במקום שאין מצויים שם עשרה, כגון בתי חולים ויישובים קטנים יוציאו ס"ת אפילו בלי מניין ויקראו בו פרשת זכור בלי ברכות.

ש - האם קטן רשאי לעלות לתורה מפטיר בשבת זכור?

ת - אף על פי שבכל שבתות השנה רשאי קטן פחות משלוש עשרה שנה לעלות מפטיר, מכל מקום בשבת זכור (ופרה) אין להעלותו לתורה מפני שאינו חייב במצווה זו. ואם עלה כבר אין מורידין אותו ובלבד שהקורא בתורה יהיה גדול (יותר משלוש עשרה שנה וגם ברור שהביא שתי שערות).

ש - ספרדי השומע פרשת זכור במבטא אשכנזי, או להיפך, האם יצא ידי חובה?

ת - מעיקר הדין, יוצא אדם ידי חובת שמיעת פרשת זכור, גם כשאינו מבין הקריאה. לפיכך ספרדי ששמע הקריאה מאשכנזי או להיפך, יצא ידי חובתו. מכל מקום ראוי ונכון, שבשבת זו (וכן שבת פרה) ישתדל כל אחד לשמוע קריאה זו במבטא שהוא רגיל לו.

ש - האם ספרדי יוצא ידי חובת קריאה זו, בספר תורה אשכנזי, וכן להיפך?

ת - גם בזאת יאמר, שראוי לספרדי לקרוא פרשת זכור (ופרה) מתוך ס"ת ספרדי, וכן להיפך. אך מעיקר הדין ברור שאין זה מעכב.

ש - האם יוצאים ידי חובת קריאה זו גם בספר תורה הכתוב על גבי קלף משוח?

ת - יש להזהר לקרוא פרשת זכור (ופרשת פרה) מתוך ספר תורה שאין הקלף שלו משוח, כדי לצאת ידי חובת כל הדעות. אולם במקום שאין מצוי ספר תורה שאינו משוח, יוצאים בו ידי חובה.

ש - הנוהגים להדר ולקרוא פרשת זכור בהברות שונות, האם יכולים לברך בכל פעם, או לחילופין לעכב את הברכה האחרונה עד לאחר שמיעת כל הנוסחאות?

ת - הואיל ויצאו ידי חובה בפעם הראשונה, אינם רשאים לברך שוב על קריאות נוספות. וכן אין להפסיק בין ברכה ראשונה לברכה אחרונה יותר מאשר קריאה כשרה אחת. וכמו כן, אין להפסיק בין ברכה אחרונה להפטרה. ועל כן, המהדרים לשמוע קריאה זו בהברות שונות, יעשו כן בלא ברכות, לאחר קריאת ההפטרה.

לקיים בנו חכמי ישראל

הציבור נקרא להמשיך להעתיק בתפילה
לרפואת הרה"ג יוסף דהאן שליט"א בן רחל
בתוך שאר חולי עמו ישראל

בית דין של פורים

עלילה מכוונת נרקמה כנגד מענדל. לא מזמן היגר מרומניה לרוסיה והתיישב בעיר קשיב (כיום בירת מולדובה), ופתאום מצא את עצמו מסוכן בתביעה משפטית מצד ממשלת רומניה, ובתביעה ממשלת רוסיה להסגירו לידיה.

מענדל היה איש עסקים מצליח. אחד ממתחריו ברומניה ניסה לסחוט ממנו סכום כסף גדול. הוא סירב, והאיש הבטיח לנקום בו. הוא הפריח שמועה כי מענדל מצא אוצר גדול השייך לממשלת רומניה, וכדי שסודו לא יתגלה, ברח לרוסיה.

מצבו של מענדל היה מסוכן למדי. אמנם ממשלת רוסיה לא הסכימה להסגירו, אבל החליטה להעמידו לדין. למענדל נשלח זימון למשפט, ובד בבד נשלחה הזמנה לממשלת רומניה לשגר תובע מטעמה ועדים המאשרים את נכונות טענותיה. עד המשפט שוחרר מענדל בערבות.

נסע מענדל אל 'הסבא משפולי', לבקשו עצה. בכאן הרגיע אותו הצדיק באמרו כי ישים את מבטחו בה' וכי "שועת ה' כרהר עין". הצדיק הוסיף כי כדאי מאוד להשתדל לקבוע את מועד המשפט לפורים.

מענדל עדיין היה מלא דאגה ושאל בהיסוס: "מה אטען בבית המשפט כנגד כל הראיות שיציג התובע?"

"בעניין זה הסר דאגה מליבך", השיבו 'הסבא', "אשלח מטעמי סגור מצוין שיציג אותך בבית המשפט".

"וכיצד אדע לזהותו?" תמה מענדל, והצדיק השיב: "הוא יחבוש כובע לבן ויעטה כפפות אדומות".

מענדל התמלא שמחה לנוכח הצעתו הנדיבה של הרבי, הוא שאל: "כמה אצטרך לשלם בעבור עבודתו של הסגור והוצאות הדרך?"

חיך הצדיק ואמר כי זה עתה זכה לשדך יתום ויתומה, חזקוהו וזקוק הוא לסכום כסף גדול כדי להשיאם. האם אתה מוכן לקבל עליך את הוצאות חתונתם?", שאל. מענדל הסכים מיד, וברבמקום נתן לצדיק סכום נאה בעבור ההוצאות הראשונות והתחייב לשלם את השאר.

מענדל חזר לעירו. אחרי מאמצים והשתדלות הצליח לשנות את מועד המשפט ולקבוע אותו ליום פורים. מיד שלח מברק לרבי כדי שיכין את הסגור מבעוד מועד.

פורים בא. חסידיו של 'הסבא משפולי' הכירו את דרכו לנהוג לעיתים בדרכים מתמיהות ובלתי יובנות כדי לפעול ישועה ליהודים, אולם אותו פורים היה מיוחד במינו.

כליל פורים, כשהתאספו החסידים סביב שולחנו של הרבי, העלה 'הסבא' בקשה מיוחדת: מבקש הוא לערוך את משפטו של היהודי מענדל הזקוק לישועה.

אולם בית המדרש נהפך לבית משפט. החסידים התארגנו והעמידו את רב העיר בתפקיד 'השופט', ואילו צירפו עוד שני 'שופטים'. אחריו בחרו

הכנס השנתי

מוסדות "אמרי יוסף"

ע"ש האדמו"ר הרה"ג הרב יוסף סוסו הכהן זצוק"ל זצ"ל
בשנת ה'תש"ג
הרב יורם כהן שליט"א

מתכבדים להזמין את הציבור הרחב להשתתף בסעודת

מלווה מלכה והילולת משה רבנו ע"ה

שתקיים אי"ה במוצאי שבת קודש פרשת "תרומה" ד' באדר תשפ"ג (25.2.23) בשעה 19:30 באולמי "מרסל וניו" המפוארים רח' מאיר ניסנמן 3, באר שבע

בהשתתפות:

רבנים ואישי ציבור

את הערב ינעים הפייטן מנחה הערב אחיעד חודפי הי"ו ר' ציון אלקובי הי"ו ותזמורתו

במרכז הערב ההגרלה הגדולה על ספר תורה מהודר

כל הרוכש/ת כרטיס הגרלה זוכה ב:

- 1 החזקת לומדי תורה
- 2 כרטיס כניסה זוגי לאירוע סביב שולחנות ערוכים כיד הנמך
- 3 השתתפות בהגרלה הגדולה על ספר תורה מהודר
- 4 קבלת שי

ניתן לתרום נכסטי מעט | ניתן לשלם בכרטיסי אשראי במסגרת תשלומים למוסדות סניף 46 למקודת מס הכנסה לעניין תרומות

דבר פרטים ניתן להתקשר לטל. 054-785-5944

את 'התובע' וה'מלשין' ואת הנאשם 'מענדל', וכן שניים שהיו 'עדים', בשלב זה התערב הצדיק ואמר כי הוא יהיה הסגור.

המשפט נפתח. תחילה קם 'התובע' והחל להציג את חומרת מעשהו של מענדל, כיצד העז לגזול את רכשו המדינה ולברוח. בשעה שדיבר צחקו החסידים ולגלו עליו.

'התובע' זימן את העדים. כאן נכונה לו הפתעה. ה'עדים' הפכו את עדותם וסיפרו כי אין זו אלא עלילה, שכן הם שמעו בעצמם את האיש מאיים על מענדל שיעליל עליו אם לא ישלם לו.

קעת הגיע תורו של 'הסגור'. 'הסבא משפולי' הניח על ראשו כיפה גדולה לבנה ועל ידיו עטה כפפות אדומות. שקט השתרר באולם, והוא פתח בנאום חוצב להבות. בטוב טעם הסביר באוזני 'השופט' כיצד היה מענדל טרף לעלילה שפלה, אשר לא יאה כי ממשלה נאורה כרוסיה תאבה להאמין לה, ולכן אל לה להיכנע ללחצים המופעלים עליה מצד ממשלת רומניה.

הדברים היו משכנעים מאוד וגם מרגשים ביותר, עד שנגעו ללב כל השומעים. בסיום דבריו לא נשאר כל ספק בצדקתו של מענדל, ולשופטים לא היה אלא לנכותו בדין ולשחררו. הם לא הסתפקו בכך ואף חייבו את ממשלת רומניה לשלם למענדל את הוצאות המשפט ובכלל זה דמי עגמת נפש.

קריאות שמחה פרצו מפיות החסידים, וההתוועדות העליזה חזרה להתנהל כמיטב מסורת שמחת הפורים.

מיד במוצאי פורים הגיע מברק ממענדל המבשר כי זכה במשפט. כאשר בא לעיר הקיפוהו החסידים ושאלו בסקרנות כיצד התנהל המשפט. הוא סיפר כי אכן הסגור שלח הרבי היה מצלח ביותר.

"נאווה הנלהב והמשכנע הטה את לב השופטים, ותיכף לאחר מכן הכריזו השופטים על הזיכוי המוחלט", תיאר בקול נרגש. עוד סיפר כי השופטים חייבו את ממשלת רומניה בהוצאות משפטו ואף בדמי עגמת נפש.

שוב שאלו החסידים: "מה הייתה טענתו של הסגור?". מענדל החל לחזור על הדברים, ותדהמה אחזה בחסידים, הלוא הדברים הם בדיוק מילה במילה ממה שהשמיע הצדיק כנאומו במהלך המשפט המבוים בעת סעודת פורים!...

הגיע תורו של מענדל להיכנס אל 'הסבא' ולהודות לו על הסגור הנפלא. כאשר עמד על מפתן הדלת, בטרם פצה את פיו, חיך הצדיק ואמר: "נו מענדל, האם היטיב הסגור ששלחתי למלא את תפקידו?"...

לעילוי נשמת הרב יוסף שלמה טריקי זצ"ל
בר עליה ז"ל
והרבנית רחל טריקי ע"ה
בת סימי ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

שבת שלום!